

[Gert Petersen.]

mark tager skridt til normalisering af forholdet til DDR, eller også vil forslagene være forkastet, og i så fald er hele Europa ude i en yderst alvorlig situation. — det tror jeg, de allerfleste, der følger med, vil give mig ret i — og i den situation vil det efter min opfattelse være næsten en forpligtelse for Danmark at optage forbindelse med DDR. Ikke fordi DDR er bedre end andre lande, men simpelt hen fordi der ellers i Vesttyskland vil opstå en idé om, at man er i stand til at diktere det øvrige Europa, at man er i stand til at bremse udviklinger, som er overmodne og burde have fundet sted for længe siden. Det ville være katastrofalt, om man dér gav efter, så uanset hvordan afstemningen går den 4. maj i Bonn, er det altså vores opfattelse, at når vi når frem til den endelige dato for anden behandling af dette forslag, bør der være et flertal her i folketinget for det.

Jeg har i og for sig ikke mere at sige; det skulle blot være dette til en bemærkning, udenrigsministeren gjorde, at det er rigtigt; man kan sætte ekspertarbejde i gang omkring Østersøen, og jeg bemærkede mig, at udenrigsministeren syntes, det var en god idé — det kan da være, man også andre steder synes, det er en god idé, og det vil jeg hilse velkommen — men der er blot det, at den slags ekspertarbejde næsten uundgåeligt også må involvere regeringens institutioner; der er jo en række eksperter ansat af regeringsinstitutioner, det gælder både havbiologi og andre ting, så det må man i så fald se i øjnene.

Endelig til allersidst: jeg henholder mig igen til hr. Stinus, som formulerede så udmærkede spørgsmål vedrørende verdenssundhedsorganisationen, og jeg håber meget, at det vil lykkes — jeg ved ikke, om det er udenrigsministerens hensigt, det kender jeg intet til, men jeg håber meget, at det vil lykkes de nordiske udenrigsministre at nå til enighed på det nordiske udenrigsministermøde, der skal holdes, om en noget mere positiv holdning til DDRs optagelse i verdens-

sundhedsorganisationen, for det er så indlysende urimeligt, også helt bortset fra miljøkonferencen i Stockholm, at man holder en stor industristat i midten af Europa uden for verdenssundhedsorganisationen.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen): Vi har i dagens løb mange gange brugt ordene afspænding mellem øst og vest og en ny situation og et vendepunkt i den udenrigspolitiske udvikling. Jeg skal ikke, når ordførerne har afholdt sig fra at starte den store debat igen, tage den op, men jeg synes nok, man kan sige, at den atmosfære, der har præget drøftelsen af det forslag, der her foreligger. — og dér tænker jeg bl. a. på de bemærkninger, hr. Lowzow gjorde i indledningen til sit indlæg — og de bemærkninger, der i det hele taget er faldet, tyder på, at denne tale om afspænding ikke alene er kønne ord, men at der i høj grad ligger realiteter i den.

Jeg skal gøre nogle ganske korte bemærkninger til de enkelte ordførere.

Hr. Stinus sagde, at WHO kun kunne vinde ved, at DDR blev medlem. Det er ikke alene nogle enkelte medlemmer af den socialdemokratiske gruppe, der er enig i det, jeg havde nær sagt, jeg håber ikke, der er nogen, der ikke er enig i det. I hvert tilfælde er regeringen det, det skal der ikke herske tvivl om, og vi er det jo dels af principielle grunde, dels af, jeg havde nær sagt egoistiske grunde set i forhold til hele det område, vi ligger i. Men jeg er også taknemlig for, at hr. Stinus giver udtryk for, at han anser det for rigtigt at afvente en egentlig anerkendelse af DDR til efter traktaternes ratifikation.

Så stillede hr. Stinus mig nogle spørgsmål. Han ville beklage, hvis Willy Brandt havde manøvreret sig ind i en sådan situation, at et dansk skridt nu virkelig kunne påvirke situationen. Det er klart, at her er vi inde på vurderinger, og den ene vurdering kan være lige så god som den anden. Hr. Stinus har én vurdering, jeg har en anden, og den vurdering er den, jeg gav udtryk for før, at